

[Arbejdsministeren]

nelse, der forudsætter fuldtidsbeskæftigelse, herunder elevstillinger.

Spm. nr. 591

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (21/3 80) af:

Mimi Jakobsen (CD):

»Hvem har det faktiske ansvar for henholdsvis produktion og distribution af programmer, som af Danmarks Radio produceres for undervisningsministeriet til undervisningsbrug?«

Begrundelse

Der synes at råde betydelig rådvildhed om ansvarsplaceringen på dette område. Kulturministerens gebet (Danmarks Radio) støder åbenbart sammen med undervisningsministerens.

Spørgeren ønsker gerne oplyst, hvilke retningslinier der gælder for distribution af video- og lydbånd samt tilhørende hæfter, efter at de pågældende programmer er blevet udsendt i Danmarks Radio.

Besvarelse (16/4 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Radiolovens hovedregel om ansvarsplaceringen for programvirksomheden findes i § 9, stk. 2, hvorefter radiatorådet har den endelige administrative afgørelse i programsager. En undtagelse fra denne hovedregel fremgår af § 15. Efter denne bestemmelse kan der af statskassen stilles midler til rådighed for Danmarks Radio bl. a. til undervisningsudsendelser, og det kan i en aftale mellem kulturministeren, undervisningsministeren og radiatorådet bestemmes, at hovedreglen om radiatorådets programansvar fraviges.

En sådan aftale er indgået med virkning fra 1. april 1976 og fornyet i efteråret 1979. Aftalen placerer ansvaret for programvirksomheden i Danmarks Radios undervisningsafdeling hos undervisningsministeren.

Det direkte samarbejde med Danmarks Radio varetages på undervisningsministerens vegne af Landscentralen for Undervisningsmidler.

Klager over undervisningsministerens afgørelser i programspørgsmål kan efter radiolovens regler indbringes for Radionævnet.

Med hensyn til distributionen og den senere udnyttelse af programmerne, er det efter ophavsretslovens § 17 tilladt at foretage optagelse af udsendelser i radio og fjernsyn til brug inden for undervisningsvirksomhed, herunder i skoler og på AV-centraler. Nærmere regler om opbevaringen og benyttelsen m.v. af sådanne optagelser findes i kulturministeriets bekendtgørelse nr. 152 af 6. april 1979. På de vilkår, som er angivet i bekendtgørelsen, kan optagelserne benyttes til undervisningsformål uden eller mod vederlag til rettighedshaverne.

Jeg kan i øvrigt henvise til undervisningsministerens udtalelser under 1. behandling den 9. april 1980 af centrum-demokraternes forslag til folketingsbeslutning om ændring af tilsynet med undervisningsudsendelserne (Beslutningsforslag nr. B 78).

Spm. nr. 600

Til *industriministeren* (25/3 80) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Findes der inden for de senere år eksempler på, at beskyttelsen af minoritetsaktionærer og af selskabets interesser i medfør af aktieselskabslovens §§ 63 og 80 har haft virkning i den forstand, at dispositioner, der er i modstrid med disse paragraffer, er blevet påtalt?«

Begrundelse

En forudsætning for, at f. eks. minoritetsaktionærer kan påtale en disposition og eventuelt anlægge civilt søgsmål, er jo, at vedkommende har mulighed for at opdage dispositionen.

Ifølge industriministerens svar på spørgsmål 199 af 4. januar 1980 påhviler det selskabets revisorer at foretage de nødvendige anmærkninger i revisionsberetningen.

Endvidere har revisorerne ifølge aktieselskabslovens § 104 pligt til at opføre fortjeneste og tab ved afhændelse af faste anlægsaktiver særskilt.

Ifølge revisorkommissionens udtalelse af 18. januar 1980 er det imidlertid i overensstemmelse med god revisorskik at udelade disse oplysninger, hvis de pågældende beløb er små i forhold til selskabets omsætning.

Da en hovedaktionær i et større selskab således i praksis kan foretage dispositioner